

George I van Groot-Brittannië: Hannover, 28 mei 1660 — Osnabrück, 11 juni 1727

George I Lodewijk (Duits: Georg I. Ludwig; Engels: George I Louis) was vanaf 1698 hertog-keurvorst van het Keurvorstendom Brunswijk-Lüneburg in het Heilige Roomse Rijk. Op 1 augustus 1714 werd hij ook koning van Groot-Brittannië en Ierland.

Keurvorst van Hannover

Periode: 1698-1727

Voorganger: Ernst August

Opvolger: George II

Hertog van Lauenburg

Periode: 1705-1727

Voorganger: George Willem

Opvolger: George II

Koning van Groot-Brittannië en Ierland

Periode: 1714-1727

Voorganger: Anna

Opvolger: George II

George werd geboren in Hannover, destijds de residentie van de hertogen van hertogdom Brunswijk-Lüneburg (gelegen in nu de Bondsrepubliek Duitsland). Hij erfde al de titels en deelgebieden van het hertogdom Brunswijk-Lüneberg van zijn vader en ooms. Een reeks Europese oorlogen zorgde ervoor dat zijn grondgebied nog uitbreidde, en in 1708 werd hij bekrachtigd tot keurvorst van Hannover.

In 1714, na de dood van koningin Anna van Groot-Brittannië, besteed hij op 54-jarige leeftijd de Britse troon als de eerste monarch van het Huis Hannover.

Anna van Groot-Brittannië

Alhoewel er meer dan vijftig nauwere, doch rooms-katholieke, bloedverwanten waren van Anna, verbood de Act of Settlement dat er katholieken op de Britse troon zouden zitten; George was zo, via de familietak van zijn grootmoeder, de dichtst levende protestantse verwant van Anna. In reactie hierop probeerden de jakobieten George af te zetten en hem te vervangen door de katholieke halfbroer van Anna, Jacobus Frans Eduard Stuart, maar dat mislukte.

Jacobus Frans Eduard Stuart

Tijdens de heerschappij van George nam de macht van de monarchie af en begon Groot-Brittannië aan een overgang naar het moderne systeem van een kabinet dat geleid wordt door een premier. Tegen het einde van zijn heerschappij was de echte macht eigenlijk in handen van Robert Walpole, de eerste de facto premier van Groot-Brittannië.

Robert Walpole

George stierf toen hij op reis was naar Hannover, waar hij ook werd begraven.

Leven

George werd geboren op 28 mei 1660 te Hannover als oudste kind van Ernst August van Brunswijk-Lüneburg en Sophia van de Palts, een dochter van Elizabeth Stuart.

Ernst August van Brunswijk-Lüneburg en Sophia van de Palts

Hij had vijf jongere broers: Frederik August (1661-1691), Maximiliaan Willem (1666-1727), Karel Filips (1669-1690), Christiaan (1671-1703) en Ernst August (1674-1728). George had ook een jongere zus: Sophie Charlotte (1668-1705), zij huwde koning Frederik I in Pruisen.

George sprak Duits en had een aaneenschakeling van Duitse maîtresses. Bij een van hen, Melusine von der Schulenburg, die hij hertogin van Kendall maakte, had hij zeker drie onwettige kinderen.

Melusine von der Schulenburg

Toen zijn vrouw op haar beurt een verhouding aanging met de Zweedse graaf Philip Christoph von Königsmarck, verbande George haar in 1694 voor de rest van haar leven naar Ahlden (1694–1726).

Vanaf 1698 bestuurde hij het Keurvorstendom Brunswijk-Lüneburg en na de dood van zijn oom en schoonvader George Willem van Brunswijk-Lüneburg in 1705 erfde hij het Hertogdom Brunswijk-Lüneburg.

George Willem van Brunswijk-Lüneburg

Na de dood van zijn moeder, die bij de Act of Settlement als troonopvolgster was aangewezen, gingen haar rechten over op George.

De originele Act of Settlement

Op 31 oktober 1714 werd hij gekroond tot koning van Groot-Brittannië en Ierland als opvolger van koningin Anna. De Hannoveraars waren de naaste protestantse familieleden. Zij kregen echter te maken met tegenstand van aanhangers van Jacobus Frans Eduard Stuart, de zoon van koning Jacobus II. Hun opstand liep in 1715 op niets uit.

Jacobus II van Engeland

George leerde nooit goed Engels spreken en verdeelde zijn tijd tussen Engeland en zijn gebied in Hannover, waardoor hij vaak buitenslands was. De verstandhouding met zijn zoon prins George was slecht.

George II van Groot-Brittannië

Die werd zelfs enige tijd van het hof verbannen vanwege een ruzie. Zijn Britse tijdgenoten vonden de koning bovendien niet bijster intelligent; in Europa had hij een betere naam. Deze feiten droegen veel bij aan ontwikkeling van de moderne parlementaire staatsvorm.

In 1721 werd Sir Robert Walpole eerste minister. Hij wordt beschouwd als de eerste echte minister-president (Prime Minister); een door de koning benoemde minister die functioneerde op basis van een parlementaire meerderheid in het Lagerhuis.

Op 18 november 1682 trouwde George met zijn nicht Sophia Dorothea, prinses van Celle, dochter van George Willem van Brunswijk-Lüneburg.

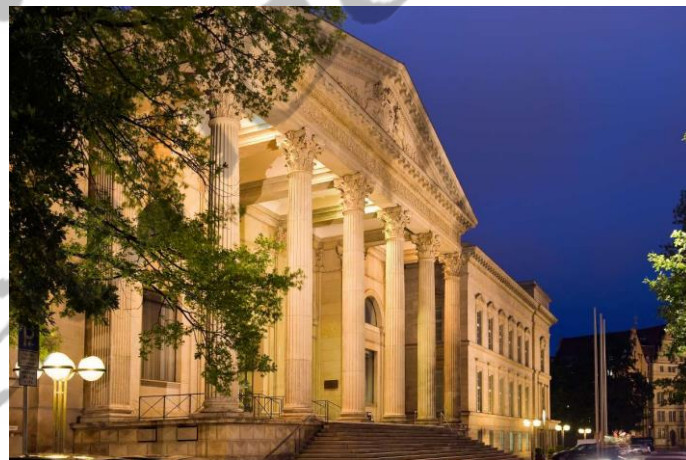
Sophia Dorothea van Celle met haar twee kinderen George en Sophia Dorothea
Zij kregen twee kinderen:

- George Augustus (10 november 1683 - 25 oktober 1760), werd later koning George II. Hij huwde prinses Caroline van Brandenburg-Ansbach.
- Sophia Dorothea (16 maart 1687 - 28 juni 1757), de latere gemalin van koning Frederik Willem I van Pruisen en moeder van koning Frederik de Grote en grootmoeder van koning Frederik Willem II.

George I stierf in 1727 op Slot Osnabrück en werd begraven in het Leineschloss te Hannover.

Slot Osnabrück

Leineschloss te Hannover.

Na de Tweede Wereldoorlog werd hij herbegraven in het mausoleum in de tuinen van Herreshausen.

Mausoleum van Herreshausen

Gedenksteen

Zijn zoon volgde hem op als George II.

Wapen van George als koning van Groot-Brittannië en Ierland

George R

Handtekening